

[Tholstrup.]

mandens tilladelse vil jeg gerne have lov til at læse et kort uddrag af et brev fra en mand, som er godt inde i forholdene på Storebælt:

„Og sæt Dem så ind i kaptajn Blaa-gaards sted. Han var i flere år fører af isbryderfærgen „Holger Danske“, hvor han høstede stor anerkendelse hos pres-sen og DSB. De senere år har han været fast fører af motorfærgen „Fyn“. Efter ca. 40 års tjeneste ved Storebæltsover-farten, hvor han har udført over 15 000 ture, får han et uheld og bliver straks suspenderet fra sin stilling til trods for, at der aldrig kan blive tale om grov uagt-somhed eller pligtforømmelse, men højt om en mindre forseelse. Dette er en skam-plet for enhver skibsfører, som aldrig for-vindes. Er dette retfærdigt?“

Jeg synes, at disse oplysninger må mane til eftertanke over, hvilke hårde betingelser der gælder for statsansatte i modsætning til privat ansatte. De ville aldrig blive udsat for en lignende behandling.

Jeg vil gerne sige til den højtærede han-delsminister, at det ikke er rigtigt, at det er nogenlunde med lastvognsmarkedet. Last-vognsmarkedet er ikke dækket tilfredsstillende, men den højtærede handelsministers udtalelser kunne tyde på, at der er andre opfattelser andre steder. Hvis den højtærede handelsministers opfattelse er rigtig, så lad os få lastvognene givet fri, så er det ikke noget stort valutamæssigt problem.

Løvrigt er denne udtalelse ord til andet den samme, som den højtærede ministers forgænger, det ærede medlem hr. J. O. Krag, fremsatte. Han sagde også, at det ikke var noget problem. Men når man i hvert fald for et halvt år siden kunne udsættes for, at nye lastbiler blev solgt til dobbelt pris, må der være noget galt. Men som sagt, hvis den højtærede handelsminister har ret, kan det ikke være farligt at give denne import fri.

Med hensyn til automobilindførslen i almindelighed har jeg stillet et forslag, så at man ikke behøver at gøre det på en studs, hvad den højtærede handelsminister jo afviser. Jeg har stillet et forslag om aftrap-ning af omsætningsskatten, hvorved man kunne opnå en trinvis overgang fra det nu-værende til det kommende system.

Hvad benzinkvaliteten angår, er det en kendsgerning, at alle nye biler skal have topstykkerne af en eller to gange om året for at få ny toppakning. En sådan omgang koster 30—40 kr. til ingen nytte. Derfor bør vi købe bedre kvaliteter.

(Kort bemærkning).

Hans Hansen (Baagø): Det ærede medlem hr. Tholstrups udtalelser om, at toldvæsenet gennemtvinger, at varevogne indrettes på de og de måder, er ganske misvisende. Toldvæsenet har med opkrævning af om-sætningsafgift at gøre, og for at forhindre, at de vogne, som betaler den halve afgift, anvendes på ulovlig vis til uretmæssig kørsel, forlanges der visse ting foretaget med vognene, men det er udelukkende af afgiftsmæssige grunde, ikke for at tvinge nogen. Det står folk frit for, om de vil lade deres vogne køre som varevogne uden af-gift eller de ønsker at betale halv afgift, så de kan bruge vognene til anden kørsel.

Hvad angår kromandens traktor, er det heller ikke rigtigt, som det ærede medlem hr. Tholstrup siger, at hans mulighed for at snyde ikke er større end andres. Jo, det er den netop, for han har selv tank, og der mangler altså et meget vigtigt led i kontrol-systemet, idet nemlig en mand, der skal købe benzin til traktorbrug, skal have en meddelelse fra den, han køber benzinen hos, om hvor meget han har købt. Det er et meget vigtigt led i kontrollen. Der kan intet bevis skrives, når det er ham selv, der har tanken.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Toldvæsenet tvinger netop folk derved, at det har frataget dem den ret, som de har vundet hævd på. Gennem 26 år, siden omsætningsskatten blev ind-ført, har det være muligt at køre med sin varevogn uden at blive tiltalt for disse småting som at køre hen med en skrive-maskine, eller hvad det kunne være, når man ikke tog passagerer med. Man blev kun tiltalt, når man udtrykkelig kørte med passagerer, som ikke havde noget med på- eller aflæsning at gøre. Hvis manden var alene i en varevogn, fandt der over-hovedet ikke tiltale sted i noget tilfælde, såvidt mig bekendt. Jeg har spurgt flere steder, og ingen kender ældre eksempler på tiltale, når der ikke har været passagerer i vognen, men tiltale finder sted i dag. Det kalder jeg at tvinge folk til at betale for at blive fri for at risikere tiltale. Der er mange mennesker, der har respekt for både politi og toldvæsen, som har haft en vis evne til at indgyde folk angstfølelser, så man foretrækker at betale.

Hvad angår det tilfælde med kromanden, som selv har tank, må jeg fremhæve, at også mange storlandmænd har det. Han skal opgave et traktorregnskab og vise, hvor meget